

برنامه‌ریزی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۸۰ هزار نفر از فیلمهای نخستین جشنواره فیلم فجر دیدن کردند. برآسان این نظر سنجی:

- ۷۷ درصد تماشاگران جشنواره را مردان و بقیه را زنان و کودکان تشکیل می‌دادند.

- بیشترین درصد تماشاگران را گروههای سنی ۱۵-۲۹ تشکیل می‌دادند و کمترین گروه سنی متغیر به افراد بالاتر از ۳۵ سال بود.

- از نظر سواد کلاسیک ۵۶ درصد تماشاگران دبیله بودند و ۲۱ درصد مدارکی بالاتر از لیسانس داشتند.

- افراد با درآمد کم بیشتر از افراد بادرآمد بالا از برنامه‌های جشنواره استفاده کردند.

- ۷۸ درصد تماشاگران آموزشی بودن فیلم، ۶۵/۵ درصد هنری بودن و ۳۱ درصد تفریحی بودن فیلم را از خصوصیات یک فیلم خوب دانستند و برخی به جند جنبه اشاره کردند.

- ۸۸ درصد تماشاگران انگیزه حضور خود را در سالنهای نمایش، دیدن آثار ارزنده سینمایی اعلام کردند.

- گروههای سنی کمتر از ۱۵ سال بیشتر از سایر گروههای بر جنبه آموزشی فیلمها تاکید داشتند.

- ۹۳ درصد، برگزاری جشنواره‌های سینمایی را در ایران برای بالابردن سطح آگاهی‌های فرهنگی و انتلاقی مفید دانستند.

- ۸۲/۵ درصد تماشاگران اظهار کردند که برگزاری جشنواره فیلم فجر از لحظه تبلیغات خارج از کشور مفید است.

- در طول برگزاری جشنواره، ۵ شماره نشریه به دو زبان انگلیسی و فارسی منتشر شد.

- ۳۰ درصد تماشاگران محتواهای فیلمها را خوب، ۲۲ درصد متوسط، ۱۶ درصد عالی و ۶ درصد بد توصیف کردند.

دومین جشنواره
«اشاعه فرهنگ پربار اسلامی و انتلاقی از طریق سینمایی مستعهد و مردمی» هدف برگزاری دومین جشنواره فیلم فجر - ۱۲ تا ۲۲ بهمن ۱۳۶۲ - اعلام شد.

این جشنواره به صورت داخلی و در دو بخش آماتور و حرفه‌ای برگزار شد. برگزارکنندگان دلیل برگزاری جشنواره را به شکل داخلی توجه به سینمای ایران و تأکید بر تولید داخلی اعلام کردند. آنان مطرح کردند که ابتدا باید در زمینه تولید داخلی به سطح بالایی دست یافته و سپس آن را به صورت بین‌المللی برگزار کرد.

بعش سینمای حرفه‌ای این جشنواره، به برنامه‌های «مسابقه» و «سینمای ایران پس از انقلاب اسلامی» تقسیم شده بود، با هیأت داورانی مشکل از سید محمد بهشتی، مهدی حجت، اکبر عالمی، منوچهر عسگری نسب، مهدی کلهر، محمدرضا نجفی و سینا واحد.

فیلمهای بخش مسابقه عبارت بودند از: آوای غیب (سعید حاجی میری)، استعاده (محسن مخلباف)، دیار عاشقان (حسن گاربخش)،

به جز ایران، کشورهای رومانی، چین، جمهوری دموکراتیک عربی صحراء، سوریه، کره شمالی، سوریه استرالیا، کوبا، مجارستان، ژاپن، المان شرقی، ترکیه، لهستان، بلغارستان، ایتالیا، الجزایر، پاکستان، چکسلواکی و اسپانیا نیز در بخش مسابقه، فیلمهای بلند و کوتاه منتخب خود را به نمایش گذاشتند.

فیلمهای بلند بخش مسابقه این جشنواره عبارت بودند از: دنیای انسانی (ی. گریگورسکو)، اشباح (رضا میرلوحی)، آموزگار جوان (و. زنگ)، دختر اسپ (شهلکل)، بعضی وقتها به زندگی نگاه می‌کنم (اروخاس)، حاجی و اشناختن (علی حاتمی)، بدرانا (س. دوریا)، باینت فابیان به سوی خدا

مروی بر

جشنواره‌های فیلم فجر

نهمن جشنواره فیلم فجر موزمان میادنه

فجر - ۱۲ تا ۲۲ بهمن با تنظیماتی در اینجا و افسرودن بسخنهاشی جدید، بسیار شاد و باچشم‌بُوشی از نقاشهای فیلم‌های مانند سالهای پیش به عنوان یک رویداد مهم فرهنگی، بهتر فعالیت‌های هنری را در مدت بسیاری خود تحت الشاع قرار داد و به عنوان یک رسانه فراموشی از تماطلی را با جماعت علاقمند به هنر و به طور اخس ملائمه کرد به سینما اهمام کرد. اسلح تلاش در بین امثله کردن فیلم‌های اول و عموم واختصاص بخشی از جشنواره به سینمای زن، همچنین گام نهادن به محض فیلم‌سازان به عرصه‌ای پیچیده چون «عشقی» یک دیگر از ویژگی‌هایش بود که بعثتهاي مختلف و موقوف بسیاری را برانگیخت. به معنی بهانه‌ی اینکه ویژگی‌هایی مشتمل و با کاستهای جشنواره نهمن را انکار کنیم، نگاهی آماری به ۹ جشنواره فیلم فجر داریم که از سال ۱۱ تا کنون همه ساله روزهای نهمن را با اینداد حرکتی در سینما به علاقمندان این وسیله ارتباطی جذاب پیوند می‌زند. بررسی تحلیلی این جشنواره را به مجالی دیگری می‌گذاریم.

بخش «سینمای ایتالیا از نورا! الیسما تا امروز» به عنوان سمبلی از سینمایی، ضد فاشیسم و سینمای فریادگر علیه ظلم و بی عدالتی، فیلمهایی را از فیلم‌سازان سینمایی چون «روبرتو روسلینی»، «ویتوریا دسیکا»، «فردریکو فلینی»، «فرانچسکو روزی»، «پیرپاولو پازولینی»، «دامایانو دامیانی» و چند کارگردان دیگر به نمایش گذاشت.

به گفته برگزارکنندگان جشنواره اول، این جشنواره سعی کرد با نمایش فیلمهای بالارزشی در رابطه با سرخه‌وستان و سیاهه‌وستان چگونگی هجوم آمریکا را به این دو نژاد، در بخش «سرخ پوستان و سیاهه‌وستان را سینما» نشان دهد.

تماشاگران چه گفتند؟
برآسان نظر سنجی دفتر پژوهشها و

نهمن جشنواره فیلم فجر موزمان میادنه

فیلم فجر دهه اول این جشنواره بسیار شاد و باچشم‌بُوشی از نقاشهای فیلم‌های مانند سالهای پیش به عنوان یک رویداد مهم فرهنگی، بهتر

فرایندی از تماطلی را با جماعت علاقمند به هنر و به طور اخس ملائمه کرد به سینما اهمام کرد. اسلح تلاش در بین امثله کردن فیلم‌های اول و عموم واختصاص بخشی از جشنواره به سینمای زن، همچنین گام نهادن به محض

فیلم‌سازان به عرصه‌ای پیچیده چون «عشقی» یک دیگر از ویژگی‌هایش بود که بعثتهاي مختلف و موقوف بسیاری را برانگیخت. به معنی بهانه‌ی اینکه ویژگی‌هایی مشتمل و با کاستهای جشنواره نهمن را انکار کنیم، نگاهی آماری به ۹ جشنواره فیلم فجر داریم که از سال ۱۱ تا کنون همه ساله روزهای نهمن را با اینداد حرکتی در سینما به علاقمندان این وسیله ارتباطی جذاب پیوند می‌زند. بررسی تحلیلی این جشنواره را به مجالی دیگری می‌گذاریم.

اولین جشنواره فیلم فجر

اولین جشنواره فیلم فجر از ۱۲ تا ۲۲ بهمن ماه ۱۳۶۱ در هفت سینمای تهران برگزار شد و عمده‌تا برپایی این جشنواره به شکل بین‌المللی به دلیل پاسخگویی به تبلیغات منفی امیریالیم خبری بود که شرایط انقلابی ایران را ضد هرگونه رشد هنری توصیف می‌کرد.

این جشنواره در بسخنهاشی مختلف: «مسابقه»، «چشم‌انداز سینمای کوبا»، «سینمای ایتالیا از نورا! الیسما تا امروز»، «سرخ پوستان و سیاهه‌وستان در سینمای کودکان و نوجوانان»، «سینمای ایران پس از انقلاب اسلامی» و «بخش ویژه» برگزار شد.

شیلات (رضا میرلوحی)، کلومتر ۵ (حجتالله پیغمبر ایضاً، بازرس و پیژه (منصور شهرانی)، خانه عنکبوت (علیرضا داؤد نژاد)، پروونه (امهدی صباحزاده)، حصار (حسن محمدزاده)، رهایی (رسول صدر عاملی)، بازجویی (محمد علی سجادی)، عبور از میدان مین (جواد طاهری)، دادشاه (حبيب الله کاوش)، توبه نصوح (حسن مخلباف)، دو چشم بی سو (حسن مخلباف)، تفندگار (جمشید حیدری)، نقطه ضعف (محمد رضا اعلامی)، زخمه (خسرو ملکان)، جایزه (علیرضا داؤد نژاد)، پیک جنگل (حسن هدایت)، گفت به زیر سلطه من آید (داریوش ارجمند)، هیولای درون (خسرو سینایی) و مرگ سفید (حسین زندباف).

بخش آماتوری در چند قسمت: مسابقه، بهترینها، یادها و خاطرهای، نگاهی به گذشته و جنبه هنری فیلمها تأکید داشتند.

دکتر خاتمی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در بخشی از سخنان خود در مراسم اختتامیه گفت که باید فیلمسازان ما به تقویت تکنیک سینمازند و آن را در خدمت محتوا محتوا به کار گیرند. زیرا هرقدر هم محتوا غنی باشد، اگر با تکیک بدی عرضه شود، به آن اندیشه خیانت شده است.

در این جشنواره لوح زرین بهترین کارگردانی به خسرو سینایی برای فیلم «هیولای درون»، لوح زرین بهترین فیلم کوتاه به «همسرایان» عباس کیارستمی و لوح زرین و جایزه مخصوص هیأت داوران به فیلم «دیار عاشقان» کار حسن کاریبخش اهدا شد، هیأت داوران دومین جشنواره هیچک از فیلمها را به عنوان بهترین فیلم به مفهوم مطلق انتخاب نکرد.

دفتر پژوهشها و برنامه‌ریزی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با همکاری اداره کل تحقیقات و روابط سینمایی این وزارتخانه مانند اولین جشنواره اقدام به انجام بررسیهایی کرد که برآسان آن ۴۸ هزار و ۷۴۱ نفر از فیلمهای دومین جشنواره فیلم فجر دیدن کردند. همچنین:

- ۷۶ درصد تماشاگران اشخاص زیر ۲۵ سال بودند و ۲۴ درصد سنی بیشتر از این داشتند.
- ۴ درصد از تماشاگران دارای دیپلم متوجه و ۵۴ درصد زیر دیپلم و ۱۵ درصد دارای مدرک تحصیلی فوق دیپلم و بالاتر بودند.
- همه زنان پاسخ دهنده باسوساد بودند ولی در بین تماشاگران مرد ۱/۲ درصد بی سواد وجود داشت.

- دانش آموزان ۲۱/۹ درصد، کارمندان ۱۲/۸ درصد، بی کاران ۹/۳ درصد و نظامیان و سپاهیان ۶/۳ درصد تماشاگران مرد را تشکیل می دادند.

- در پیشین تماشاگران زن ۲۳/۷ درصد دانش آموز، ۱۵ درصد خانه دار و ۱۳ درصد

- کارمند بودند.
- ۳۰ درصد تماشاگران فالد درآمد و ۳۵ درصد دارای درآمد کمتر از سی هزار ریال در ماه بودند. ۲۹/۵ درصد هم درآمد بالای سی هزار ریال داشتند و تنها ۵ درصد دارای درآمد بیش از شصت هزار ریال در ماه بودند.
- ۷۶/۲ درصد تماشاگران را شهر وندان تهرانی و ۲۱/۴ درصد را تماشاگران شهرستانی تشکیل می دادند.
- ۷۷ درصد تماشاگران بر آموزشی بودن فیلم، ۳۴/۴ درصد بر تفریحی بودن و ۱/۴ درصد به جنبه هنری فیلمها تأکید داشتند.
- انگلریزه ۳۴ درصد از تماشاگران دیگر از آثار ارزنده سینمایی، ۲۵ درصد مشاهده پیشرفت صنعت سینمایی پس از انقلاب و ۹/۸ درصد سرگرمی بود.
- ۸۰ درصد تماشاگران با خرید بلیط و ۱۵/۲ درصد با کارت دعوت موفق به دیدن فیلمها شده بودند.

در مقابل این سوال «که آیا فیلمها سانسور شده است؟»، از ۷۳/۵ درصد جامعه آماری که به این سوال پاسخ داده بودند، ۳۱/۵ درصد اظهار بی اطلاعی کرد، ۲۶ درصد پاسخ منفی و ۱۶/۱ درصد پاسخ مثبت دادند.

- دو نشریه ۳۶ مصفحه‌ای با جلد ۴ رنگ و هشت خبرنامه در مدت بزرگزاری دومین جشنواره منتشر شدند.

سومین جشنواره ۱۳۶۳
هدف سومین جشنواره فیلم فجر- ۱۲ تا ۲۲ بهمن ماه ۱۳۶۳ - «عرضه و معرفی فیلمهای بالرzesn یک سال فعالیت حرفه‌ای و ترغیب و تشویق هنرمندان بزرگیده» اعلام شد. بخش‌های «مسابقه»، «نخستین آثار فیلمسازان» و «سینمای ایران و جشنواره‌های جهانی» قسمتهای مختلف جشنواره را تشکیل می‌داد.

فیلمهای بخش مسابقه عبارت بود از: پایگاه جهانی (اکبر صادقی)، پر چمنار (شهریار بحرانی)، پیراک (کوهال مشکوکه)، پیشاستان فتح (ناصر مهدی‌پور)، تاتوره (کیومرث پوراحمد)، دوله تو (رحیم رحیمی‌پور)، ریشه درخون (سیروس اللوند)، راه دوم (حمدید رخانی)، سردار جنگل (امیر قویدل)، سنا تور (مهندی صباحزاده)، همه فرزندان من (زاون توکاسیان)، فرار (جمشید حیدری)، کمال‌الملک (علی حاتمی)، گلهای داویدی (رسول صدر عاملی)، مادر (فتحعلی اویسی)، مستر سک (حسن محمدزاده)، مردی که زیاد می‌دانست (پیغمبر صمدی)، میلاد (ابوالفضل جلیلی) و یار (عباس شیخ‌بابایی). علاوه بر ۲۰ فیلم بلند یادشده، ۱۹ فیلم کوتاه نیز در بخش مسابقه به نمایش درآمد.

۲۰ فیلم بلند و ۲۰ فیلم کوتاه نیز در بخش «نخستین آثار فیلمسازان» نمایش داده شد.

هیأت داوران سومین جشنواره عبارت بودند از: آتش درزمستان (حسن هدایت)، آنسوی مه (منوچهر عسگری نسب)، آوار (سیروس الوند)، اتوبوس (یدالله صمدی)، اولی‌ها (عباس کیارستمی)، بهار (ابوالفضل جلیلی)، سایکوت (محسن مخلیف)، خارج از مسابقه، بلامی به سوی ساحل، پدر بزرگ (مجید قاریزاده)، تشریفات (مهند فخیم‌زاده)، تنوره دیو (کیانوش عیاری)، توهم (سید حاجی میری)، جاده‌های سرد (مسعود جعفری جوزانی)، جستجو در شهر (حجت‌الله سیفی)، خط پایان (علی طالبی)، زنگها، خارج از مسابقه (محمد رضا هنرمند)، زیرباران (سیفالله داد)، کفشهای میزبان‌نوروز (محمد متولانی)، گمشده (مهند صباغ‌زاده)، مادیان (علی ژکان)، مداربسته (رحمان رضایی) و

مدرک جرم (منوچهر حقانی) پرست.

هیأت داوران مستشکل از کمال حاج سید جوادی، محمد خراصی، مهدی فرید‌زاده، منوچهر محمدی، جلال رفیع، فرید حاج کریم‌خان و مجید بهمن پور لوح زرین بهترین کارگردانی را به کیانوش عیاری برای فیلم «تنوره دیو» اهدا کردند. برخی دیگر از جوایز عبارت بودند از:

- لوح زرین، جایزه ویژه هیأت داوران به فیلم «اولی‌ها» ساخته عباس کیارستمی برای پرداخت عاطفی و زیبا در طرح مسایل تربیتی.
- لوح زرین، جایزه ویژه هیأت داوران به فیلم «بهار» ساخته ابوالفضل جلیلی برای نگاه تازه و لطیف به مسئله جنگ.

- لوح زرین به فیلم «جاده‌های سرد»، با معدل بهترین فیلم به خاطر سلامت در بیان، پیوند تنگانگ انسان و طبیعت درزمینه طرح مضمونی ساده و بدیع درباره جوامع روستایی.
- لوح زرین به فیلم «پدر بزرگ» با معدل بهترین فیلم به خاطر توجه شایسته به نهاد خانواده و بیان صمیمانه پیوندهای عاطفی.
- لوح زرین به فیلم «خط پایان» با معدل بهترین فیلم به خاطر طرح مسایل و ارزش‌های اخلاقی انسانی در عرصه ورزش.

لوح زرین به فیلم «اتوبوس» با معدل بهترین فیلم به خاطر طرح ظریف و طنزگونه روایت ملmos یک جامعه روسایی در برخورد با مسایل سیاسی.

یادآوری کنیم که در چهارمین جشنواره فیلم فجر جمعاً ۱۶۷ هزار و ۲۹ نفر، از ۲۱۱ فیلم دیدن کردند. از این تعداد فیلم، ۹۲ فیلم کوتاه و ۱۱۹ فیلم، بلند بودند.

در طول جشنواره چهارم دو جلد کتاب راهنمای جشنواره به زبانهای فارسی و انگلیسی انتشار یافت که حاوی اطلاعات مربوط به برنامه‌ها، فیلمها و... بود.

پنجمین جشنواره
۲۶۴ فیلم ۱۶۵ فیلم کوتاه و ۹۹ فیلم بلند در پنجمین جشنواره فیلم فجر به نمایش درآمد

در بین زنان ۱۳/۸ درصد کارمند، ۴/۵ درصد محصل و ۱۱ درصد خاندار بوده‌اند.

- ۱۳/۴ درصد تماشاگران، از شهرستانها نسبت در بین زنان تنها ۳/۲ درصد بوده است.

- ۴/۷ درصد تماشاگران انگیزه بررسی پیشرفت سینمای ایران و ۳/۸ درصد اندیشیدن آثار ارزشی سینمایی را برای تماشای فیلمهای جشنواره ذکر کرده بودند. دیدن آثار ارزشی در جامعه زنان اولویت داشته و از درصد ۳/۶ برخوردار بوده است و چگونگی سیر پیشرفت سینمای ایران به ۲۶/۲ درصد جامعه زنان را تشکیل می‌داده است.

- انگیزه سرگرمی و گذران وقت و ۷/۵ درصد جامعه مردان و ۴/۷ درصد جامعه زنان را تشکیل داده بود.

- ۶/۳ درصد مخاطبان به فیلمهای داستانی، ۱/۶ درصد به فیلمهای مستند، ۷ درصد به فیلمهای نیمه مستند و ۵/۲ درصد به فیلمهای نقاشی متصرک علاقمند بودند.

- ۴/۲ درصد پاسخگویان معتقد بودند که فیلم باید دارای جنبه آموزشی باشد، ۳۱/۸ درصد به جنبه هنری، ۹/۲ درصد به جنبه تفریحی و ۱۲/۱ درصد به هرسه مورد اشاره داشتند. جامعه زنان به آموزشی و هنری بودن بیش از مردان اشاره کرده بودند.

- کل تماشاگران سومین جشنواره فیلم فجر ۱۱ هزار نفر بوده است.

چهارمین جشنواره

چهارمین جشنواره فیلم فجر از ۱۲ تا ۲۲ بهمن ماه ۱۳۶۴ در بخش‌های «مسابقه»، «مرور یک سال سینمای ایران»، «سینمای ایران و جشنواره‌های حرفه‌ای بعد از انقلاب اسلامی»، «سینمای کودکان و نوجوانان»، «چشم‌انداز سینما در آسیا» و «نمایش‌های ویژه» برگزار شد. در چهارمین جشنواره بخش آماتور از سینمای حرفاًی جشنواره جدا شد تا به شکل مستقل در قالب جشنواره سینمای جوان برگزار شود. فیلمهای بلند بخش مسابقه چهارمین

ارشاد اسلامی- با توزیع ۲۰۰۰ پرسشنامه ۲۴/۸ درصد تماشاگران سومین جشنواره، مرد ۲۵/۲ درصد زن بوده‌اند: یعنی از هر چهار نفر تماشاگر یک نفر زن- بیشترین درصد مردان بین ۲۰ تا ۲۴ سال سن داشته‌اند و بیشترین درصد زنان ۱۵ تا ۱۹ ساله بوده‌اند. و گروه سنی بالای ۴۰ سال تنها ۲/۶ درصد تماشاگران را تشکیل می‌داده است.

- بیشتر پاسخگویان به پرسشنامه‌ها مجرد بوده‌اند که این نسبت در میان مردان ۷۱/۹ درصد و در بین زنان ۶۳/۸ درصد بوده است. بر همین اساس ۲۶/۴ درصد مردان تماشاگر و ۲۹/۹ درصد زنان متأهل بوده‌اند.

- ۴/۲ درصد جامعه آماری تماشاگر مدرک تحصیلی دیپلم داشتند که در زنان این نسبت ۳۷/۱ درصد بوده است. ۱۰/۶ درصد آنان مردک بالای دیپلم داشته‌اند که در این بین تعداد زنان لیسانسیه ۲ درصد بیش از جامعه مردان بوده است.

- ۲۲/۱ درصد تماشاگران محصل و دانشجو و ۱۵/۹ درصد کارمند بوده‌اند. ۱۴/۳ درصد شغل آزاد داشته، ۶ درصد بسی کار، ۵ درصد هنرمند و ۶/۸ درصد ارتقی و سیاهی بوده‌اند.

۲۲۷ هزار و ۳۵۴ نفر از این فیلمها دیدن کردند.

ششمین جشنواره

(مسابقه)، «مرور یک سال سینمای ایران»، «سینمای کودکان و نوجوانان»، «نمایش‌های ویژه»، «سینمای غیرمعهدها»، «نمایشگاه پوسترها سینمایی و آنونس» و «امید، ایثار، دنیای آندری تارکوفسکی» هفت بخش ششمین جشنواره فیلم فجر بود که در هشت سینمای تهران به نمایش گذاشته شد.

۲۳۸ فیلم و آنونس در یازده روز - ۱۲ تا ۲۲ بهمن ۱۳۶۶ - در هر شهر ۴۷۷ سانس به نمایش درآمد. ۴۶ فیلم بلند و ۳۹ فیلم کوتاه در دو بخش «مسابقه» و «مرور یک سال سینمای ایران» به معرض تماشا گذاشته شد و در بخش مسابقه آنونس، ۶ آنونس مورد ارزیابی قرار گرفت.

در بخش جنبی تماشاگران شاهد نمایش ۶۳ فیلم بلند و ۴ فیلم کوتاه خارجی از سی و سه کشور جهان بودند.

نمایش پوسترها سینمایی، نمایشگاه جنبی جشنواره بود که بیست پوستر در قسمت مسابقه و بیست پوستر در بخش مرور، به تماشا گذاشته شد. بخش «طراحان ایرانی و فیلم‌های خارجی» و «مرور بر آثار طراحان سینمای لهستان» بخش‌های مختلف این نمایشگاه بودند.

آمار نشان داد که تا پایان روز نهم ۲۳۳ هزار و ۴۰۰ تماشاگر از فیلم‌های جشنواره دیدن کردند و دشواریهای ناشی از کمبود مواد اولیه، به گفته دستاندار کاران باعث شد تا اجرای جشنواره فیلم همزمان در مراکز استانها انجام نشود.

هیات داوران ششمین جشنواره که عبارت بودند از: سید محمد بهشتی، محمد خرازی، کریم زرگر، محمد باقر کریمیان و مهندس محمدمولی نجفی، جایزه بهترین کارگردانی را به کیانوش عیاری برای فیلم «آنسوی آتش» اعطای کردند. این هیات برای معرفی بهترین فیلم به مفهوم مطلق به اکثریت آراء دست نیافت، ولی به دو فیلم «پرنده کوچک خوشبختی» و «کانی مانگا» جایزه ویژه تقدیم کرد.

هفتمین جشنواره

فخر الدین انوار معاون امور سینمایی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در مراسم اختتامية هفتمین جشنواره فیلم فجر، این جشنواره را چنین تشریح کرد:

«سینمای ایران با ۸۷ فیلم جدید (۵۳ فیلم بلند، ۳۴ فیلم کوتاه و میان مدت)، کارنامه خود را از فجر ۶۶ تا فجر ۶۷ در هفتمین جشنواره فیلم فجر عرضه کرد. ۳۶ کشور جهان با مجموع ۱۷۶ فیلم شامل ۱۰۲ فیلم بلند و ۷۴ فیلم کوتاه هفتمین جشنواره فیلم فجر را تکمیل کردند.

پنجمین جشنواره به مدت یازده روز - ۱۲ تا ۲۲ بهمن ۱۳۶۵ - در تهران و در ۲۳ مرکز استان (در هر شهر ۳۹ فیلم، ۲۱ فیلم ایرانی و ۱۰ فیلم خارجی) برگزار شد.

برنامه‌های جشنواره در این دوره از دو بخش: (الف) سینمای ایران و (ب) در حاشیه جشنواره خود از دو بخش مسابقه و مرور یک سال سینمای ایران تشکیل شده بود. بخش (الف) به نوبه فیلم فجر تشکیل شده بود. بخش (الف) به نوبه خود از دو بخش مسابقه و مرور یک سال سینمای ایران تشکیل می‌شد.

برنامه‌های «منظر سینمای سه قاره»، «سینمای کودکان و نوجوانان» (سینمای دهه هشتاد، چشم‌انداز سالهای دور) و «نمایش‌های ویژه»، برنامه‌های بخش «در حاشیه جشنواره» بودند. در بخش سینمای ایران، جشنواره فیلم برای اولین بار اقدام به برگزاری یک نمایشگاه از پوسترها سینمایی کرد که جنبه مسابقه‌ای نیز داشت.

فیلم‌های بلند بخش مسابقه عبارت بودند از: دزد و نویسنده (کاظم مصوصی)، گذرگاه - خارج از مسابقه (شهریار بحرانی)، اتاق یک (روحیم رحیمی پور)، بی‌بی جلجه (کیومرث پوراحمد)،

تیرباران - خارج از مسابقه (علی اصغر شادروان)، طلس (داریوش فرهنگ)، روزهای انتظار (اصغر هاشمی)، میهمانی خصوصی (حسن هدایت)، تصویر آخر (مهدی صباحزاده)، دستفروش - خارج از مسابقه (محسن مخلباف)، ترنج (محمد رضا اعلامی)، کلید (ابراهیم فروزان)، رابطه (پوران درخشند)، پرواز در شب (رسول ملاقلی پور)، شبح کُرم (کیانوش عیاری)، حریرم سهروری (ناصر غلامرضاei)، ناخدا خورشید (ناصر تقوايی)، هویت (ابراهيم حاتمي كيا)، خانه دوست کجاست؟ (عباس کيارستمي)، شير سنگي (مسعود جعفری جوزانی)، اجاره‌نشين‌ها (داریوش مهرجویی)، دستنوشتها (مهزاد مینوی)، گزارش یک قتل (محمدعلی نجفی).

هیات داوران این دوره عبارت بودند از: محمد خرازی، منوچهر عسگري نسب، محمد باقر کریمیان منوچهر محمدي و سيد عطاء الله مهاجرانی.

در این دوره عباس کيارستمي به عنوان بهترین کارگردان برگزinde شد و جایزه ویژه

خارج از مسابقه

OUT OF COMPETITION

هشتمین جشنواره

هشتمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر از ۱۲ تا ۲۲ بهمن ۱۳۶۸، با هدف عرضه و معرفی فیلمهای بالارزش یک سال فعالیت فیلم‌سازی و تشویق هنرمندان برتر در دو بخش ویژه سینمای ایران و سینمای بین‌المللی برگزار شد.

برنامه سینمای ایران شامل بخش‌های «مسابقه»، «خارج از مسابقه»، «مرور یک سال سینمای ایران»، «نمایشگاه پوسترها سینمایی و عکس» و «چشم‌انداز» «نمونه فیلم» (آنوس) و برنامه‌های سینمای بین‌المللی شامل قسمتهای «جشنواره بین‌المللی کودکان و نوجوانان»، «جشنواره جشنواره‌ها» و «نمایشهای ویژه» بود.

در هشتمین جشنواره کشورهای ایتالیا، مجارستان، لهستان، ترکیه، فرانسه، سوئد، چین، چکسلواکی، سوریه، آلمان غربی، آلمان شرقی، دانمارک، سویس، پاکستان، هند، ژاپن، کوبا، رومانی و ایران شرکت داشتند. هیأت‌داران جشنواره عبارت بودند از سیف‌الله داد، فرهاد صبا، منوچهر عسگری نسب، هوشنگ کامکار و محمد باقر کریمیان.

فیلمهای بخش مسابقه سینمای ایران از این قرار بود: در جستجوی قهرمان (حمدیرضا آشتیانی)، هامون (داریوش مهرجویی)، عبور از غبار (بوران درخشندۀ)، کلوز آپ، نمای نزدیک (عباس کیارستمی)، آخرین پرواز (احمدرضا درویش)، باغ سید (محمد رضا اسلاملو)، زیربامهای شهر (اصغر هاشمی)، مهاجر (ابراهیم حاتمی کیا) مرگ پلک (فریبرز صالح)، سوالان (یدالله صمدی)، دل نمک (امیر قویدل)، جستجوگر (محمد متولسانی) - دندان مار (مسعود کیمیایی)، ریحانه (علیرضا ریسیان)، پول خارجی (رخشان بنی‌اعتماد)، تسامم وسوسه‌های زمین (حمدی سمندریان)، ای ایران (ناصر تقواوی)، مادر (علی حاتمی)، بچمهای طلاق - خارج از مسابقه - (تهمینه میلانی) و مشق شب - خارج از مسابقه (عباس کیارستمی). هیأت‌داران در بخش مسابقه سینمای ایران، سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی را به داریوش مهرجویی کارگردان فیلم «همون»، سیمرغ بلورین بهترین فیلم را به ابراهیم حاتمی کیا کارگردان فیلم «مهاجر» و جایزه ویژه خود را به عباس کیارستمی کارگردان فیلم «کلوز آپ» اهدا کرد.

نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر - ۱۳۶۹

نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم فجر نیز با هدف عرضه و معرفی فیلمهای بالارزش یک سال فعالیت فیلم‌سازی در دو بخش ویژه سینمای ایران سینمای بین‌المللی برگزار شد.

فیلمهای سینمای ایران در بخش‌های «مسابقه»، «خارج از مسابقه»، «سینمای ایران»، «سینمای زن»، «نمایشگاه پوسترها سینمایی و عکس» و «چشم‌انداز».

با ۵ فیلم بلند و ۲۵ فیلم کوتاه.

۱۲- بخش نمایش فیلمهای کمدی، با ۷ فیلم بلند و ۱۱ فیلم کوتاه و میان مدت.

۱۳- بخش نمایش فیلمهای اول کارگردانان جدید ایران، با ۲۲ فیلم.

۱۴- بخش چشم حقیقت، با ۱۰ فیلم بلند و ۱۱ فیلم کوتاه خارجی.

۱۵- بخش فیلمهای «سرگشی پاراجانوف»، با ۴ فیلم.

۱۶- ۹۰۵ نفر تماشاگر فیلمهای جشنواره بوده‌اند.

نظر به اهمیت فرهنگی و اقتصادی مواد تبلیغی فیلم، بخش مسابقه در چهار زمینه آنوس (نمونه فیلم)، اعلان دیواری و عکس و تیتر از نیز به اجرا درآمد که تعیین یافته رشته‌های مواد تبلیغی از جشنواره ششم است.

یکی از ویژگیهای سازمان جشنواره، بین‌المللی کردن آن در بخش فیلمهای کودکان و نوجوانان بود.

هیأت‌داران هفتمین جشنواره فیلم فجر محمدرضا بهزادیان، سیف‌الله داد، فرهاد فخرالدینی، ابراهیم فروزان و محمد باقر کرمیان بودند که سیمرغ بلورین

بهترین کارگردانی را به آقای محسن مخلباف کارگردان فیلم «بایسیکلران»، جایزه بهترین

فیلم را به مسعود جعفری جوانی برای فیلم «در مسیر تندباد»، سیمرغ بلورین را به سعید

ابراهیمی فر سازنده فیلم «نارونی» و باز سیمرغ بلورین را به ابراهیم حاتمی کیا سازنده فیلم «دیده‌بان» اهدا کردند.

فیلمهای بلند بخش مسابقه هفتمین جشنواره عبارت بودند از: عبور (کمال تیریزی)، بایسیکلران (محسن مخلباف)، چسون باد (محمدعلی سجادی)، گراندیسینما (حسن هدایت)، افق (رسول ملاقلی‌پور)، سرب (مسعود کیمیایی)، برهوت (محمدعلی طالبی)، عروسی خوبان (محسن مخلباف)، تفگهای سحرگاه (بهروز افخمی)، در مسیر تندباد (مسعود

جعفری جوانی)، دیده‌بان (ابراهیم حاتمی کیا)، کشتی آجليکا (محمد رضا بزرگ‌نیا)، ستاره و الماس (سیامک شایقی)، نارونی (سعید

ابراهیمی فر)، زرد قناری (رخشان بنی‌اعتماد)، هی جو (منوچهر عسگری نسب)، روزنه (جمال شورجه)، روز باشکوه شهر کوچک (کیانوش عیاری)، انسان و اسلحه (مجتبی راعی)، سالهای خاکستر (مهدی صباغزاده).

با اختساب نمایش ۱۳ فیلم ایرانی که در جشنواره‌های بین‌المللی عرضه شده بود، جمیع ۲۷۶ فیلم ایرانی و خارجی در بخش‌های پانزده‌گانه زیر و در سال ۱۳۶۹ میان ۱۵ سینمای تهران به اکران درآمد.

۱- بخش مسابقه بین‌المللی کودکان و نوجوانان، با ۵۲ فیلم کوتاه و بلند ایرانی و خارجی.

۲- بخش مسابقه سینمای ایران، با ۲۳ فیلم بلند.

۳- بخش مسابقه کوتاه و میان مدت، با ۲۱ فیلم.

۴- بخش مرور یک سال سینمای ایران، با ۵۳ فیلم جدید ایرانی.

۵- بخش نمایشهای ویژه، با ۲۴ فیلم بلند و ۱۲ فیلم کوتاه و میان مدت.

۶- بخش نمایش فیلمهای «آندره وايدا»، با ۱۲ فیلم.

۷- بخش نمایش فیلمهای «یاسوجیرو اوزو»، با ۱۱ فیلم.

۸- بخش نمایش فیلمهای «آندری

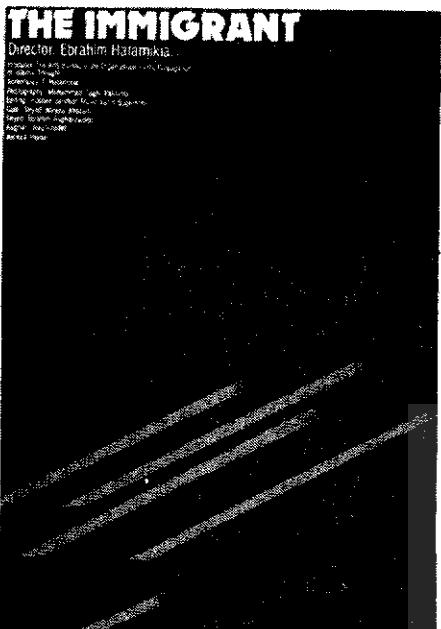
تارکوفسکی»، با ۷ فیلم.

۹- بخش سینمای ایران و جشنوارهای

جهانی، با ۱۳ فیلم.

۱۰- بخش نگاهی به گذشته، با ۱۲ فیلم بلند خارجی.

۱۱- بخش نقاشیهای متحرک اروپای شرقی،

در بخش مسابقه سینمای ایران جوایز به این

شرح تقدیم شد:

- ۱- سیمرغ بلورین بهترین صحنه‌آرایی به حسن فارسی، برای فیلم «پرده آخر».
- ۲- سیمرغ بلورین بهترین چهره‌پردازی به مسعود ولدبیگی و مژده شمسایی، چهره‌پرداز فیلم «پرده آخر».

۳- سیمرغ بلورین بهترین جلوه‌های ویژه به ایرج تقی‌پور، برای فیلم «سایه خیال».

۴- سیمرغ بلورین بهترین صدابرداری سر صحنه به پرویز آنبار، صدابردار فیلم «پرده آخر».

۵- سیمرغ بلورین بهترین صداغذاری به محسن روشن، برای فیلم، «چشم شیشه‌ای»

۶- سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش دوم زن به نیکو خردمند، بازیگر «پرده آخر».

۷- سیمرغ بلورین بهترین نقش دوم مرد به سعید پورصمیمی، بازیگر «پرده آخر».

۸- سیمرغ بلورین بهترین تدوین به محمدرضا معینی، تدوینگر فیلم «عروس».

۹- سیمرغ بلورین بهترین موسیقی متن به بابک بیات، سازنده موسیقی متن «عروس».

۱۰- سیمرغ بلورین بهترین فیلمبرداری، به اصغر رفیعی جم فیلمبردار «پرده آخر».

۱۱- سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن به فریماه فرجامی، بازیگر فیلم «سایه خیال».

۱۲- دیپلم افتخار بهترین بازیگر نقش اول مرد به حسین پناهی، بازیگر فیلم «دو بليط با يك بليط».

۱۳- سیمرغ بلورین بهترین فیلم‌نامه به یدالله صمدی به خاطر فیلم‌نامه «آپارتمان شماره ۱۳».

۱۴- دیپلم افتخار بهترین کارگردان به بهروز افخمی، کارگردان فیلم «عروس».

۱۵- سیمرغ بلورین بهترین کارگردان به واروز کریم مسیحی، کارگردان فیلم «پرده آخر».

۱۶- دیپلم افتخار بهترین فیلم جشنواره به داریوش فرهنگ، کارگردان «دو فیلم با يك بليط».

۱۷- سیمرغ بلورین بهترین فیلم جشنواره به یدالله صمدی، کارگردان فیلم «آپارتمان شماره ۱۳».

۱۸- سیمرغ بلورین جایزه ویژه هیأت داوران به فیلم «نقش عشق» کار شهریار پارسی‌پور.

۱۹- سیمرغ بلورین جایزه ویژه هیأت داوران به فیلم «خاطر عکس‌های فیلم «ربحانه».

۲۰- جایزه بهترین «اعلان دیواری» به مرتضی ممیز به خاطر اعلان دیواری لاتین فیلم‌های «ایران» و «مهاجر».

۲۱- جایزه بهترین «اعلان دیواری» به مرتضی ایمانی «سینماهای من» به کارگردانی فروزان وکولسون کارامصطفی از تسریکیه

۲۲- جایزه بهترین آنونس به آنونس فیلم «به خاطر همه چیز» ساخته رجب محمدیان.

نمونه فیلم» (آنونس) برگزار شد.

سینمای بین‌المللی نیز در بخش‌های «مسابقه بین‌المللی فیلمهای اول و دوم»، «جشنواره جشنواره‌ها»، «نمایش‌های ویژه» و «گنجینه‌های فیلمخانه‌ای» نظر تماشاگران را به خود جلب کرد.

داوران بخش مسابقه عبارت بودند از: ابراهیم حاتمی کیا، علیرضا شجاع‌نوری، قرهاد صبا، منوچهر عسگری نسب و محمدعلی نجفی.

فیلمهای بخش مسابقه نیز از این قرار بود: آپارتمان شماره ۱۳ (یدالله صمدی)، ابليس (احمدرضا درویش)، پرده آخر (اروز کریم مسیحی)، چشم شیشه‌ای (حسین قاسمی جامی)، در مسلح عشق (کمال تبریزی)، دو فیلم با یک بليط (داریوش فرهنگ)، سایه خیال (حسین دلیر)، شباهی زایندگو (محسن مخلباف)، عروس (بهروز افخمی)، نقش عشق (شهریار پارسی‌پور)، نوبت عاشقی (محسن مخلباف).

در نهمین جشنواره، بخش «سینمای زن» برای اولین بار مطرح شد. فیلمهای کودک و نوجوان نیز با برگزاری جشنواره مستقل راه خود را جدا کرده بود.

همچنین وجود مسابقه بین‌المللی فیلمهای اول و دوم از ویژگیهای این جشنواره بود.

در مراسم اختتامیه جشنواره، معاون امور سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی طی ارائه گزارشی از جشنواره گفت:

«امسال سینمای ایران با عرضه ۴۲ فیلم ایرانی در جشنواره فیلم فجر کارنامه ارزشمند را ارائه کرد. نیمی از این فیلمها متعلق به فیلم‌سازانی بود که اولین یا دومین فیلم سینمایی خود را تولید کرده بودند. ملاحظه ساختار این فیلمها از دیدگاه تکنیکی، زیبایی شناسی و حرکت به سمت میدان و سیعتر مضامین، دورهای بر جسته و مثال زدنی از تاریخ سینمای ایران است، وی در بخشی از سخنان خود به مضمون فیلمها اشاره کرد و گفت: «در این دوره یکی از مضامین دشوار سینما - یعنی: عشق - مورد توجه فیلم‌سازان قرار گرفته است. سینمای ایران سایه درک و عرضه سالم و متعالی عشق را نداشته، لذا در سالهای اخیر خطر ابتدا همواره موجب بروز ذهنیت (عرصه ممنوعه) برای فیلمساز بوده است».

در نهمین جشنواره فیلم فجر هیأت داوران بخش مسابقه فیلمهای اول و دوم سینمای ایران، سیمرغ بلورین را به دو فیلم «دو فیلم با یک بليط» به کارگردانی داریوش فرهنگ و «سایه خیال» کار حسین دلیر - به عنوان بهترین فیلم - تقدیم کردند.

در بخش مسابقه بین‌المللی فیلمهای اول و دوم، سیمرغ بلورین جایزه ویژه هیأت داوران به فیلم «سینماهای من» به کارگردانی فروزان وکولسون کارامصطفی از تسریکیه و سیمرغ بلورین بهترین فیلم به «تولد» با کارگردانی «شاجی کارون» از هند اهدا شد.